

Fenomenet med de av ingen uppkastade likgravarna emellan Staveröd och Äspinge.

I sockenbeskrivningarna över Frosta härad 1747, skriver prästen Gustav Stålenhjälm. Om märkvärdiga händelser i Äspinge socken under året 1709, att under januari månad ägde här en sällsam händelse rum.

På ca 2 pistolskotts avstånd från Äspinge mot Staveröd österut nordan prästvägen, nedanför en backe i en dal, finner man en morgon tvenne hålör av vilka jordstycken som till jordgravar uppkastade. De voro av 4 alnars längd och tre Qarters tjocklek, med en bredd av 2 alnars frusen jord i ett helt stycke med små hål, med grus upp för ändarna, ligger åt söder och norr. Lite längre fram fanns tillika ett annat jordstycke med samma länd och tjocklek och bredd liggande 8 a` 10 famnar från det andra området, men detta låg i torra backen med grässvålen upp. Men ingen kunde finna var detta grusblock kommit ifrån, då ingen håla håla fanns. Tillika låg ännu ett jordstycke lite öster om de omtalade.

Men detta hade endast brutit upp en bit ovan jord och var brustet tvärs över. Detta vände sina ändar öster väster och var något bredare än de andra.

Detta ansågs vara ett hjärtecken av oroande mått. Folket i byggderna blev synnerligen oroade och de väntade på vad som komma skulle, när man då även i bygden sett några sk. luskungar (ett band av gråvita insekter som tog sig fram som en lång smal orm i skogsmarken).

Att detta är med verkligheten överensstämmande intygar tre lärda från Lund. Vilka tillsammans med en mycket stor mängd av människor ifrån bygden vallfärdade till platsen.

Elias Cervin
präst

Lars Daugard
Atdituus Loci

Westhovius Ermann
Studios

Vad hände Vad skulle dessa människor tro, först kom den hemska böldpesten 1709-10 och därefter kriget i Skåne 1710 med kulmen vid slaget vid Helsingborg, man trodde att det som hände i Äspinge var ett förbud.

